సర్వోన్నత న్యాయస్థాన నివేదికలు

డా. రామ్ కృష్ణ భరద్వాజ్

1953

వర్సెస్

ఏప్రిల్. 16

ది స్టేట్ ఆఫ్ ఢిల్లీ మరియు ఇతరులు

[గౌరవ న్యాయమూర్తులు: పతంజలి శాస్త్రి, (ప్రధాన న్యాయమూర్తి), ముఖర్జీయ , ఎస్. ఆర్ దాస్, గులాం హసన్ మరియు భగవతి]

ముందస్తు నిర్బంధ చట్టం: [ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ యాక్ట్] 1952, సెక్షన్ 3 -- భారత రాజ్యాంగం, 1950, నిబంధనలు 21,22(5)-- పూర్తి వివరాలు తెలియజేయడానికి బందీ [Detenu] యొక్క హక్కు--అస్పష్టమైన భూమిక --విడుదల చేసే హక్కు-- అనేక కారణాలలో ఒకదాని అస్పష్టత -- ప్రభావం.

అధికరణ 21 (5) కింద గతం లో ఈ న్యాయస్థానం చే అన్వయించ బడిన మునుపటి నిర్ణయం ద్వారా వివరించబడి, ఒక వ్యక్తిని ముందస్తు నిర్బంధం [ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్] చట్టం కింద నిర్బంధించినపుడు , నిర్బంధ కారణం తెలియచెప్పబడే హక్కుతో పాటు , అతని నిర్బంధం గురించి అతను విడుదల కు విజ్ఞాపన చేసుకోడానికి కావలిసినంత వివరాలను పొందుట కూడా మరింత హక్కుగా తెలియజేయబడి , పరిస్థితులకు తగినట్లుగా పూర్తి మరియు తగిన వివరాలను అందచేసారా అనేది న్యాయబద్ధముగా ఉందా అనే అంశానికి పరీక్ష ఏమి అనగా ఆ అందించబడిన వివరాలు అతను నిర్బంధ క్రమానికి వ్యతిరేకంగా విజ్ఞాపన చేసుకుంటే అతనికి ఆ ఉపశమనం ఈయడానికి తగినట్లు గా ఉండవలెను.

రాజ్యాంగపరమైన ఆవశ్యకత ప్రకారం నిర్బంధ కారణాలు అస్పష్టంగా ఉండకూడదు ; రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 22 క్లాజు [6] యొక్క విశేష అధికారం లో ఉన్న మినహాయింపు తప్ప నిర్బంధానికి గల ప్రతీ కారణానికి సంబందించిన వివరాలు స్పష్టంగా ఉండి , ప్రతి దానికి సంబంధించి సంతృప్తి చెందాలి.

“బారా హిందూరావు శరణార్ధుల సంఘం అధ్యక్షుడు హోదాలో ఉద్యమంలో (ప్రజా పరిషత్ ఉద్యమం) శరణార్థులలో వాలంటీర్లను నమోదు చేయడం " అని నిర్బంధ కారణాలులో ఒక కారణం లో ఉంది.

తేల్చినది, ఈ కారణం అస్పష్టంగా ఉందని మరియు మరొకొన్ని ఆధారాలు అస్పష్టంగా లేనప్పటికీ, నిర్బంధం చట్టం ద్వారా ఏర్పాటు చేయబడిన విధానంతో అనుగుణంగా లేదు అందువలన చట్టవిరుద్ధం.

లోకోక్తి [డిక్టమ్]: ముందస్తు నిర్బంధం [ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్] అనేది రాజ్యాంగం కల్పించిన వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛ మరియు అటువంటి స్వల్ప రక్షణల పై తీవ్రమైన దండయాత్ర , అట్టి దాన్ని సక్రమంగా అమలు చేయకుండా ఉంటే రాజ్యాంగం కల్పించిన అధికారాన్ని న్యాయస్థానం కలత తో గమనిస్తూ అమలు చేయాలి.

తీర్పు:

ఒరిజినల్ అధికార పరిధి: 1953లో పిటిషన్ నం. 67.

భారత రాజ్యాంగం లోని 32 వ అధికారరణ కింద హేబియస్ కార్పస్ స్వభావంలో రిట్ పిటిషన్.

పిటిషనర్ కోసం వేద వ్యాస్ (వి . ఎన్ సేథి మరియు యెస్.కె. కపూర్ అతనితో).

యం. సి. సెతల్వాద్, భారతదేశ అటార్నీ-జనరల్ (జి. యన్. జోషి, అతనితో) ప్రతివాదుల కు .

1953. ఏప్రిల్ 16 న కోర్టు తీర్పు వెలువరించినది

గౌరవ ప్రధాన న్యాయమూర్తి పతంజలి శాస్త్రి.-- ఇది పిటిషనర్ డాక్టర్ రామ్ కృష్ణ భరద్వాజ్‌ను విడుదల చేయాలంటూ హెబియస్ కార్పస్ స్వభావంతో కూడిన రిట్ జారీ కోసం రాజ్యాంగంలోని ఆర్టికల్ 32 ప్రకారం ఒక పిటిషన్. ఢిల్లీలో మెడికల్ ప్రాక్టీషనర్‌గా ఉన్న ఆయన ఇప్పుడు అక్రమ నిర్బంధంలో ఉన్నారని చెప్పారు.

ముందస్తు నిర్బంధం [ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్] చట్టం లోని సెక్షన్ 3 ప్రకారం సవరించిన ఢిల్లీ జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ ఆదేశం ప్రకారం , పిటిషనర్ 10 మార్చి , 1953న అరెస్టు చేయబడ్డారు. నిర్బంధానికి గల కారణాలు 1953 మార్చి 15న పిటిషనర్‌కు తెలియజేయబడ్డాయి. ఆ కమ్యూనికేషన్‌లోని మొదటి పేరాలో "జనసంఘ్, హిందూ మహాసభ మరియు రామరాజ్య పరిషత్తు కలసి ప్రజా పరిషత్‌కు సానుభూతితో చట్టవిరుద్ధమైన ప్రచారాన్ని ప్రారంభించాయి. చట్టాన్ని ధిక్కరించినందుకు కాశ్మీర్ యొక్క ఉద్యమం , హింస మరియు పబ్లిక్ ఆర్డర్ నిర్వహణకు ముప్పుతో కూడి ఉంటుంది "అని అనుసరించే ఉప పేరాగ్రాఫ్‌ల ద్వారా రుజువు చేయబడింది. (ఎ) నుండి (యల్) ఉప-పేరాలలో ప్రస్తావించబడిన సంఘటనలు పిటిషనర్‌ని అరెస్టు చేసిన తేదీ 1953 మార్చి 4వ తేదీ నుండి 10వ తేదీ వరకు ఉన్నాయని చెప్పబడింది ,

అయితే అవి పిటిషనర్‌ను నేరుగా చిక్కు పడునట్లు [ఇంప్లీకేట్] చేయలేదు. అవి కేవలం పైన పేర్కొన్న మూడు రాజకీయ సంస్థల యొక్క ఆరోపించిన చట్టవిరుద్ధ కార్యకలాపాల వివరాలను మాత్రమే అందించాయి. ఉపపారాగ్రాఫ్ (యం) ముఖ్యమైనది, పిటిషనర్ తరఫు న్యాయవాది శ్రీ వేదవ్యాస్ యొక్క మొదటి వాదనకు ఆస్కారమిచ్చినది. ఇది క్రింది విధంగా నడుస్తుంది:-

"(యం) 11 మార్చి , 1953 సాయంత్రం , సబ్జిమండిలో జన్ సంఘ్ మరియు మహాసభ కార్యకర్తలచే ఊరేగింపు లో పోలీసులు జన్ సంఘ్ మరియు హిందు మహాసభ కార్యకర్తలను చెదరగొట్టినప్పుడు చాలా భారీగా రాళ్లు రువ్వుట [ఇటుక బ్యాటింగ్] జరిగింది. పోలీసులు , పాత్రికేయులు [జర్నలిస్టులు] మరియు ఇతర అనధికారులతో సహా పలువురు గాయపడ్డారు. కుమారి [మిస్] మృదులా సారాభాయ్‌పై దాడి జరిగింది మరియు ఆమె సహచరులలో ఒకరైన శ్రీ దాన్ దయాల్ కత్తిపోటుకు గురయ్యారు."

పిటిషనర్‌ను అరెస్టు చేసి అదుపులోకి తీసుకున్న మరుసటి రోజు మార్చి 11వ తేదీన ఉప పేరాకు సంబంధించిన సంఘటనలు జరిగాయని ఆరోపించబడటం గమనించవచ్చు. మిస్టర్ వేద వ్యాస్ దానిపై ఆధారపడుతున్నారు – జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ పిటిషనర్‌ను నిర్బంధించాల్సిన అవసరం ఉందని ఆజ్ఞాపించిన దానిలో తన మనస్సును లఘ్నం చేసి అన్వయించలేదని చూపిస్తూ, అతను అలా చేసి ఉంటే, అతను మార్చి 11వ తేదీన ఏమి జరిగిందో ప్రస్తావించలేడు అని , 10వ తేదీన అతను చేసిన దానికి సమర్థనగా , నిర్బంధానికి ఆధారం అని పిలవబడే కారణాలు ప్రస్తావించలేదు అని వాదించారు. తప్పనిసరిగా జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ కార్యాలయంలోని కొంతమంది గుమాస్తా [క్లర్క్] లేదా క్రింది సిబ్బంది [సబార్డినేట్] చేత తయారు చేయబడి , యాంత్రికంగా జిల్లా మెజాస్ట్రేట్ చే సంతకం చేయబడి ఉండాలి అని వాదించిరి. మార్చి 11 నాటి సంఘటనలు పిటిషనర్‌ను అరెస్టు చేయడానికి మరియు నిర్బంధించడానికి కారణం కాదని, కేవలం జన్ సంఘ్ మరియు ఇతర రాజకీయ సంస్థలు నిర్వహించిన ఉద్యమంలో పిటిషనర్ క్రియాశీల సభ్యుడు అని , వాటి యొక్క చట్టవిరుద్ధమైన కార్యకలాపాలకు రుజువుగా ఉన్నాయని మాననీయ అటార్నీ జనరల్ వివరించారు. వివరణ నమ్మదగినది కాదు మరియు సంఘటనల కాల వరస క్రమంలో ఈ లోపాన్ని మనం భాద్యతారాహిత్యం [అజాగ్రత్త] గా పరిగణించలేము. వ్యక్తి స్వేచ్ఛకు సంబంధించిన విషయాలపై తగిన జాగ్రత్తలు మరియు శ్రద్ధ వహించాలని ఈ న్యాయస్థానం పదే పదే సూచించి మందలించినప్పటికీ , అటువంటి విషయాలను జాగ్రత్తగా మరియు సాధారణ పద్ధతిలో వ్యవహరించడం బాధాకరమే. అయితే , జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ మా ముందు దాఖలు చేసిన అఫిడవిట్‌లోని వాంగ్మూలాలను దృష్టిలో ఉంచుకుని , పిటిషనర్‌కు సూచించిన విధంగా నిర్బంధ ఉత్తర్వులు ఇవ్వడానికి ముందు సంబంధిత పరిశీలనలను,

నివేదికలను జాగ్రత్తగా పరిశీలించారు అని , మరియు బాధ్యతాయుతమైన నిఘా [ఇంటెలిజెన్స్] అధికారులు అతని ముందు ఉంచిన సమాచారాన్ని మరియు జన్ సంఘ్ వగైరాల ఉద్యమం మరియు ఆందోళనలకు పిటిషనర్ సహాయం చేస్తున్నాడని అతను పూర్తిగా సంతృప్తి చెందాడు అని, జిల్లా మేజిస్ట్రేట్ తన మనస్సును వర్తింపజేసి లఘ్నుం చేయడంలో విఫలమయ్యాడని మేము చెప్పడానికి సిద్ధంగా లేము.

శ్రీ వేదవ్యాస్ లేవనెత్తిన రెండవ వాదన మరింత బలీయమైనది. ఇప్పటికే చెప్పినట్లుగా , ప్రకటన యొక్క మొదటి పేరా మూడు రాజకీయ సంస్థల యొక్క చట్టవిరుద్ధమైన కార్యకలాపాలను నిర్దేశించినప్పుడు, వాటిలో దేనిలోనూ 'పిటిషనర్'ని నేరుగా ఇరికించుట లేదు. రెండవ పేరాలో పిటిషనర్ ఆ కార్యకలాపాలలో ఎలా సంబందితుడో చూపిస్తుంది. ఇది ప్రారంబంలోనే "ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నది. – మీరు పైన పేర్కొన్న ఉద్యమంలో వ్యక్తిగతంగా సహాయంచేస్తూ మరియు చురుకుగా పాల్గొంటున్నారు" దీని ఫలితంగా హింస మరియు ప్రజా పాలన [పబ్లిక్ ఆర్డర్] నిర్వహణకు ముప్పు ఏర్పడింది. ఉప–పేరాగ్రాఫ్‌లను (ఎ) నుండి (డి) లో 1953 జనవరి మరియు ఫిబ్రవరిలో జన సంఘ్ వర్కింగ్ కమిటీ యొక్క ప్రైవేట్ సమావేశాలలో, ఇక్కడ ప్రచారాన్ని ప్రారంభించి, తీవ్రతరం చేయాలని నిర్ణయించారు అని, అందులో పిటిషనర్ మంటలు రేపే ప్రసంగాలు చేశాడు. ఈ వివాదంపై ఆధారపడిన ఉప–పేరా (ఇ) ఈ విధంగా నడుస్తుంది:

"(ఇ) ఢిల్లీలోని స్థానిక బారా హిందూ రావు ప్రాంతంలో శరణార్థుల సంఘం అధ్యక్షుడిగా మీ హోదాలో శరణార్థులలో వాలంటీర్లను చేర్చుకోవడం ద్వారా మీరు ఉద్యమాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు ." ఈ కారణం చాలా అస్పష్టంగా ఉందని మరియు నిర్బంధ క్రమానికి వ్యతిరేకంగా పిటిషనర్ తగిన విజ్ఞాపనను అందించడానికి ఎటువంటి వివరాలను ఇవ్వలేదని మరియు తద్వారా అధికరణ [ఆర్టికల్] 22 (5)లో అందించిన రాజ్యాంగ భద్రతను ఉల్లంఘిస్తుందని శ్రీ వేదవ్యాస్ వాదించారు . మాననీయ న్యాయవాది ఆదారపడిన ఆత్మా రామ్ వైద్య కేసు(1)- (1) [1951] S.C.R. 67 లో ఈ కోర్టు మెజారిటీ తేల్చినది ఏమనగా నిర్బంధంలో ఉన్న వ్యక్తికి అతని నిర్బంధానికి గల కారణాలను అతనికి తెలియజేయాబాడే హక్కుతో పాటు , నిర్బంధ క్రమానికి వ్యతిరేకంగా అతను విజ్ఞాపన చేసుకోడానికి వీలుగా "పరిస్థితులు అనుమతించినంత వరకు పూర్తి మరియు తగినవి" వివరాలు అతనికి అందించబడవలేను. "రెండవ కమ్యూనికేషన్"లో అందించబడిన వివరాలు న్యాయబద్ధమైన అంశం అని , నిర్బంధించబడిన వ్యక్తి విజ్ఞాపన చేసుకోడానికి దానిని పరిశీలించినపుడు ఉపశమనం కల్పించడానికి వీలు కల్పిస్తే సరిపోతుందా అనేది పరీక్ష. "ఇది పరిగణించబడినప్పుడు , వారికి ఉపశమనం కలిగించవచ్చు. నిర్బంధించబడిన వ్యక్తి". ఆదికరణ [ఆర్టికల్] 22 (5) యొక్క విభాగాన్ని అన్వఇస్తే ఈ వివరణపై రెండు ప్రశ్నలు తలెత్తుతాయి: మొదటిది, ఉపపేరా (ఇ)లో పేర్కొన్న భూమిక పిటిషనర్

తగిన అధికారులకు తగిన ప్రాతినిధ్యాన్ని అందించడం అసాధ్యం కాకపోయినా , కష్టమా, అస్పష్టంగా ఉందా

రెండవది, అది అస్పష్టంగా ఉంటే, ఇతర కారణాలలో స్పష్టత మరియు నిర్దిష్టంగా ఉన్న కారణాలలో ఆ స్పష్టమైన కారణాలు రాజ్యాంగ ం లో రక్షణ కల్పించబడిఉన్న అధికరణ [ఆర్టికల్] 22(5)ఉల్లంఘించినట్లు అవుతుందా.

మొదటి ప్రశ్నపై , అటార్నీ-జనరల్ వాదిస్తూ అరెస్ట్ కారణాలను సంపూర్ణంగా చదవవితే , సబ్-పేరాగ్రాఫ్ (ఇ)లో పేర్కొన్న కారణాన్ని సహేతుకంగా అర్థం చేసుకోవచ్చు అని, పిటిషనర్ బారా హిందూ రావుగా పిలువబడే ప్రాంతంలో మార్చి 4 నుండి 10 వరకు స్వచ్ఛంద సేవకులను చేర్చుకోవడం ద్వారా ఉద్యమాన్ని నిర్వహిస్తున్నారు అని అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఈ వ్యాఖ్యానం [వివరణ] ఆమోదయోగ్యమైనది , అయితే పత్రాల వ్యాఖ్యానం [వివరణ] లో అనుభవం లేని సామాన్యుడు అయిన పిటిషనర్ , న్యాయ సహాయం నిరాకరించినందున న్యాయ సహాయం లేకుండా అటార్నీ జనరల్ వివరించిన అర్థంలో అరెస్టు కారణాన్ని [గ్రౌండ్] ను అర్థం చేసుకోగలడని ఆశించలేము. ఖచ్చితంగా, నిర్బంధంలో ఉన్న వ్యక్తిని ఆధారాలను అర్థం చేసుకోడానికి అతని స్వంత వనరులకు వదిలివేయకుండా , అతనికి అర్థాన్ని నిసందేహంగా స్పష్టం చేయడం నిర్బందించిన అధికార వ్యవస్థ పై ఆధారపడి ఉంటుంది. కాబట్టి, పేరా 2 లోని ఉప-పేరాగ్రాఫ్ (ఇ)లో పేర్కొన్న కారణం పైన వివరించిన అర్థంలో అస్పష్టంగా ఉందని మనం తప్పనిసరిగా తేల్చాలి.

రెండవ ప్రశ్నపై , ఈ కోర్టు ద్వారా గతంలో ఎటువంటి ఉచ్చారణ లేనందున , అయితే కొన్ని కేసుల్లో ఒకటి లేదా రెండు అస్పష్టమైన ఆధారాలు నిర్బంధం యొక్క చెల్లుబాటును ప్రభావితం చేయలేవని భావించినట్లు కనిపిస్తున్నా ; నిర్బంధానికి మద్దతు ఇవ్వడానికి ఇతర తగినంత స్పష్టమైన మరియు ఖచ్చితమైన ఆధారాలు ఉంటే చాలు అనే ఎటువంటి వాదన లేకపోయింది. నిర్బంధానికి మద్దతు ఇవ్వడానికి ఇతర తగినంత స్పష్టమైన మరియు ఖచ్చితమైన ఆధారాలు. సలహా [అడ్వైజరీ] బోర్డు సంతృప్తి చెందేలా ఇతర కారణాలను తిప్పికొట్టడంలో పిటిషనర్ విజయం సాధించినప్పటికీ , ఉప-పేరా (ఇ)లో పేర్కొన్న కారణానికి సంబంధించినంత వరకు నేరారోపణను కొనసాగించడంలో అతను ఖండించగల వివరాలు లేనందున అతని విజ్ఞాపన విఫలం కావచ్చని సలహా బోర్డు అతని నిర్బంధాన్ని కొనసాగించాలని సిఫారసు చేయవచ్చు అని అతని విజ్ఞాపన విఫలం కావచ్చని శ్రీ వేద వ్యాస్ ఇప్పుడు

వాదించారు. ఈ వాదన శక్తి లేకుండా లేదు , ఎందుకంటే సూచించిన అవకాశాన్ని పూర్తిగా తోసిపుచ్చలేము. ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 10 యొక్క ఇటీవలి సవరణపై అటార్నీ–జనరల్ మా దృష్టిని ఆకర్షించారు , దీని ఫలితంగా పిటిషనర్ అతను కోరుకుంటే అడ్వైజరీ బోర్డు ముందు వ్యక్తిగతంగా వాదనలు వినిపించడానికి అర్హులు అని మరియు అతను కావాలనుకుంటే బోర్డు ద్వారా అవసరమైన వివరాలను పొందే అవకాశం ఉంది ; ఆ కోరిక పరిస్థితుల రీత్యా వాటి కోసం డిమాండ్ న్యాయమైనది మరియు సహేతుకమైనది అని బోర్డు భావిస్తే , వివరాలను అందించడానికి తగిన ప్రభుత్వ విభాగాన్ని ఆదేశించ గలదు. ఇప్పటికే తగినన్ని వివరాలు అందించనందున పిటిషనర్‌కు ఎటువంటి ఇబ్బందులు లేదా హాని [పక్షపాతం] ఉండదు. అయితే ప్రశ్న ఏమిటంటే , వాస్తవానికి పిటిషనర్ తన విజ్ఞాపన ద్వారా అతని విడుదలను పొందే విషయంలో పక్షపాతంతో ప్రభావితమవుతాడా లేదా అనేది కాదు కానీ అతని రాజ్యాంగ భద్రత ఉల్లంఘించబడిందా. ముందస్తు నిర్బంధం [ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్] అనేది రాజ్యాంగం కల్పించిన వ్యక్తిగత స్వేచ్ఛ మరియు అటువంటి స్వల్ప రక్షణల పై తీవ్రమైన దండయాత్ర, అట్టి దాన్ని సక్రమంగా అమలు చేయకుండా ఉంటే రాజ్యాంగం కల్పించిన అధికారాన్ని న్యాయస్థానం కలత తో గమనిస్తూ అమలు చేయాలి. ఈ కేసులో అధికరణ 21 (5) కింద గతం లో ఈ న్యాయస్థానం చే అన్వయించ బడిన మునుపటి నిర్ణయం ద్వారా వివరించబడి , ఒక వ్యక్తిని ముందస్తు నిర్బంధం [ప్రివెంటివ్ డిటెన్షన్] చట్టం కింద నిర్బంధించినపుడు , నిర్బంధ కారణం తెలియచెప్పబడే హక్కుతో పాటు , అతని నిర్బంధం గురించి అతను విడుదల కు విజ్ఞాపన చేసుకోడానికి కావలిసినంత వివరాలను పొందుట కూడా మరింత హక్కుగా తెలియజేయబడి , ఆ అందించబడిన వివరాలు అతను నిర్బంధ క్రమానికి వ్యతిరేకంగా విజ్ఞాపన చేసుకుంటే అతనికి ఆ ఉపశమనం ఈయడానికి తగినట్లు గా ఉండవలెను. మేము ఏమి అభిప్రాయ పడుచున్నామంటే రాజ్యాంగపరమైన ఆవశ్యకత ప్రకారం నిర్బంధ కారణాలు అస్పష్టంగా ఉండకూడదు; రాజ్యాంగంలోని అధికరణ 22 క్లాజు [6] యొక్క విశేష అధికారం లో ఉన్న మినహాయింపు తప్ప నిర్బందానికి గల ప్రతీ కారణానికి సంబందించిన వివరాలు స్పష్టంగా ఉండి, ప్రతి దానికి సంబంధించి సంతృప్తి చెందాలి . పిటీషనర్ యొక్క ముందస్తు నిర్బంద కారణాలు పేరా 2 లోని సబ్ పేరా [ఈ] లో పేర్కొనబడినట్లుగా లేనందున , పిటిషనర్ యొక్క నిర్బందాన్ని అధికరణ 21 భావం లో ఏర్పాటు కావించబడినట్లు గా తేల్చలేము.

కాబట్టి పిటిషనర్ విడుదల చేయడానికి అర్హులు మరియు తదనుగుణంగా మేము అతనిని వెంటనే విడుదల చేయమని ఆదేశిస్తున్నాము.

పిటిషన్ అనుమతించబడింది.

పిటిషనర్ ఏజెంట్: గణపత్ రాయ్.

ప్రతివాదికి ఏజెంట్ : GH రాజాధ్యక్ష.